הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא למטמאה ולא לטהרה לא צריכא דאיכא טופח להטפיחה נמי תנינא טופח להטפיח חיבור? דלמא לעולם מקוואות ורבי יהודה היא *דתנן מקוה שיש בו ארבעים סאה מכוונות וירדו שנים וטבלו (*שניהם בבת אחת טהורים) בזה אחר זה ראשון טהור והשני טמא רבי יהודה אומר אם היו רגלין של ראשון נוגעות במים אף השני טהור אמר רבי ירמיה הרי *אמרו הבא ראשו ורובו במים שאובין ומטהר שנפלו על ראשו ועל רובו שלישה לוגין מים שאובין טמא בעי ר' ירמיה חציין בביאה וחציין בנפילה תיקו: אמר רב פפא הרי אמרו *בעל קרי חולה שנתנו עליו תשעה קבין מים טהורה, בעי רב פפא חציין בטבילה וחציין בנתינה מאי תיקו: אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר שלא בפני נכתב: אמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן לא שנו אלא שאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם אבל גט יוצא מתחת ידי שניהם כשר

סנגוק · קילוח · **והקטפרס** · הר משופע שמדלוט מתודל הרבה : **אינו מיכור** · לטומאה כגון המערה מכלי טהור לכלי טמא וגלוק הקלוח מחבר משקה שני הכלים אינו חיבור לטמא משקין העליונים וכן הקטפרס אם העבירו דרך קף הגחונים מחברים לטומאה אין העליונים טמאים וכן אם היתה עריבה מרובה ובשני רלשה משקין אחד טמא ואחד טהור ומשקה טופח מחברן אינן חיבור לטמא משקין התחתונים אבל לטהרה כגון מקוואות (ג) שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה וגלוק וקטפרס ומשקה טופח מחברן אינו חיבור : **טופח להטפיח** · שיש משקה הרבה שאם טפח בו יכול להטפיח במקום אחר : **מיכור** · לטומאה ולטהרה וקס"ד להוה הדין לעבילה דמשיב כמלאן דעביד בהדי הדלי : **דלמא** · הא דקתני חיבור : **לענין מקוואות** · קאמר ור' יהודה היא דאמר מקוה גוד אחית [כדתני'] כו' ומילתו לענין עבילה מבעיין לי היא עבילה כתיקונה להצלין או לא ואין לחייב חיבור מקוואות דהיה לכאן לחצן לאו מקוה מיכור מבעי לן : **מכווגות** · לא פחות ולא יותר : **כשני עמי** · שאסר המקוה על ידי הרלשון : **נוגעות במים** · כשעת עבילת הכלי : **לף כשני עפור** · דכמלאן דמחברי מים שאל הרלשון למי המקוה דמו : **כבל רלשו ורובו** · כשהוא טהור במים שקופים בתוך הכלי : **עמי** · לחרומה עד שיטבול ומגזירת שמושה עשר דבר היא ובפ"ק דמסכת שבת *מפרש מ"ש גזור עליה לפי שהיה להם מעורות סרוחים לעבילה ולאחר עבילה היו רוחצין בשאובין והתחילו לומר לא תלו מקוה טהור אלא לכלי חרס שאין מקבלין טומאה ולא לכלי מתכות שמקבלין טומאה ונזדו עליהן ושוב נזדו על טהור שנפלו עליו שלשה לוגין מים שאובין ולזה לא תלו לא קיימת לה: **מלין בביתם** · בתוך הכלי וחלין בנפילה שנפלו על חלי גופו שאסר לוגין : **בעל קרי חולה כו' עטור** · לדברי תורה דעזרא תיקן עבילה לבעלי קריין קודם שיטמאו בחורה והקלו על החולה בנתינת מעט קבין לפי' שאובין במסכת ברכות* אבל לטהרו ליכנס במקדש בעינן לרבעים סאה: **ותלין בעבילה** · שנכנס תלין לתוך המקוה ועל תלין נתן ט' קבין שאובין : **אלין בגד יולא מטמא ידי שניהם** · שאין שניהם שלומין בהבאתו דלא הוו שניהם שהביאו גט אלא לפי שהביא המביא לומר בפני נכתב ובפני נחתם וזה לא אמר : **אבל בגד יולא** · כ"ד : **מטמא ידי שניהם** · שהביאו מחזיקין בו ושניהם שלומין : **הגהות הב"ח**

(ג) רש"י ד"ה מיכור וכו' לענין מקוואות כגון שני :

טהרות פ"ח מ"ט עיין עב

* הסירוסי אומרים נוסח אחר בגמרא בפרק נגמר הדין ובפרק בתרא דמכות ובחולין פרק העור ובמנחות פרק מנחת העומר ובכולם גרסינן אבל רבי יוחנן לא אמר כן

תוספתא פ"ב מ"ג

שבת יג: יד. זבחים פ"ה מ"ב

[ג"ל כדתנן] [מקוואות פ"ג מ"ד]

כלאים פ"ב מ"ד

[ג"ל טהרים עליהם]

[דף יד.]

[דף כב:]

יא ב מיי' פ"ו מהלכות מקוואות הלכה ז סמג עשין עו טוש"ע י"ד סימן קכד סעיף ג :

יב ג מיי' שם פ"ה הלכ' יב יג סמג שם טוש"ע י"ד סימן רח סעיף סב: יג ד מיי' פ"ט מהלכות שאר אבות הטומאות הלכה ט :

יד ה מיי' שם הלכה ג :

טו ו מיי' פ"ו מהלכות גירושין הלכה יד עם סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קמב סעיף יט :

מהגה

△ כ' ישראלית עם מהגה וכ"ה ברוב ס"ת- ג"ז ת"ח

= י"ג אות יקרא ישראל

..... הדגשת האינטרנט "חדש"

גוטא/מהגה

◇◇ - כ' ישראלית הפוכות בהגהת ר' שמואל בר יוחנן ז"ל בגמרא ובפרקנו נתחתם ונחתם שניהם ע"י ג' [ג"ל]

תוספות רי"ד

איכא משקה טופח מאי דהי והתנן הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא למטמאה ולא למהרה:לא צריכא דאיכא טופח ע"מ להטפיח ולא איפשימ: א' אומר בפני נכתב וא' אומר בפני נחתם פסול פי' שהרי לא קיים כל החתימה: אבר [רב] שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן ל"ש אלא שאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם אבל אם הגט יוצא מתחת ידי שניהם

כשר

ליפול ולילך למקום הוי קטפרס חבור ומיהו לגוק גרוע מקטפרס לפי שהקילוח של הגוק עומד בחויר ולא הוי חבור לפי' סופו ליפול כדמשמע בפרק בתרא דע"ז (דף עב:) והא דדייק התם גבי כותי דלמא ידיה לבא גיסתא ואסרייה רבא לכולי תמרא שמע מינה לגוק חיבור אע"ג דהתם הוי קטפרס דייק שפיר דלגוק הוי חיבור לכיון דמה שנגע בו הכותי דהייט בקלה העליון דלין סופו ליפול בתוך חבית כיון שרלתו לחד מוחא על גיסתא ולכבי לה עדיף מלגוק עוד הקשה להכא מטמא דטופח להטפיח הוי חיבור ובפ"ו דמקוואות (מגמה ז) תנן ומייתי לה בפ"ק דיבמות (סוי) ובפרק שלשי דתגיגה (דף כא:) עילוב מקוואות כשפופרת הגוד כעובייה ובחללה כשתי אלבעות חוזרות למקומן ואור"ת דנקב בעינן כשפופרת הגוד אבל מים שני בטופח להטפיח ואין נראה לר"י דתנן במסכת מקוואות פ"ו (מגמה ם) כותל שבין שתי מקוואות שנסדק לשתי מלערף לעבר אין מלערף עד שיהא במקום אחד כשפופרת הגוד ר' יהודה לומר מילוף הדברים נפרטו מלמעלה זה לתוך זה על רוס כקליפת השום על רוחב כשפופרת הגוד הייט שתי אלבעות מקוואות אם כן הא דקאמר עילוב מקוואות כשפופרת הגוד מלא נקב מים בעינן ובפין מלמעלה אין לריך לומר שלא כקליפת השום כרוחב כשפופרת ואי בעי בטופח להטפיח שלא דנקב הוא דבעי' כשפופרת כדפירש ר"י ש"ל אין רוחב המים כשפופרת שתי אלבעות שהנקב עגול והוא לר מלמטה כדאמר בשתי אלבעות חוזרות למקומן ורלחה דחוקה לר"י שני בטופח להטפיח אבל לרבנן לריך כקליפת השום ברוחב שתי אלבעות וכשהוא מפסיק לריך כשפופרת הגוד שיהא הנקב מלא והיה דגלוק לפי מה דמסיק לענין מקוואות ור"י היה מני לה שתיה כרבנן דדוקא היה טופח להטפיח חיבור אחיה כר"י אבל היה דגלוק וקטפרס דנקטי בה דמשקה טופח הייט חבור ור"י לחפילו ר' יהודה לית ליה טופח להטפיח חיבור כרבנן טוגעות במים אלא גוד אחית אבל בקרקע שוה אלא לריך גוד אחית בשי קליפת השום ואחית היה דנפרלו זה לתוך זה לפי' כר' יהודה דאיירי התם בריחא ור"י לומר דהיה דגלוק וקטפרס לא לענין חיבור מקוואות אלא לענין משקה דעד השתא לא הוה מוקי במקוואות ופשיט לטהרה דומיא דלטומאה וכן משמע מדקאמר דלמא לענין מקוואות ור' יהודה היה משמע דעד השתא לא הוה מוקי במקוואות ופשיט דמשקה טופח הייט חיבור לענין משקה ס"ה לענין עבילה וקאמר לר לריכה דחיבור טופח להטפיח וכמי שהוא מחובר לענין משקה אי מיירי בטופח אלא להטפיח או לפי' בטופח להטפיח וקאמר הא נמי תניא דהוי חיבור ודמי הא דתניא דטופח להטפיח דלמא לענין מקוואות ור' יהודה היה מטעם גוד אחית אבל דלא הוי חיבור לפי' לר' יהודה כמו במקוה בקרקע שוה דלריכה גוד אחית והשתא היה דמגיה לה משקה טופח ומיהו למימר לר"ש מטבילין בחמוחה לפי' ליכא בחמלעתא מ' ונקיט בחמלעתא מ' לחשמועינן דחפ"ה כחני בסופחת וחכמים חומרים אין מטבילין אלא בחמלעתא ואע"פ שיש מ' בחמלעתא חפ"ה אין מטבילין בחמחוה וכל שכן בעלוזה אי נמי קא משמע לן דאלא גזרינן חמלעתא אטו אחריני אבל משקה דס"ד דטופח להטפיח הוי חבור לענין משקה אלמא בטופח להטפיח אינו חבור לענין משקה בחמקוה לא הוי חיבור וגוקו וקטפרס הוי ליכא דמשקה לא הוי חבור ולענין מקוה הוי חיבור שמשון בחוכן שלשה לוגין מים שאובין כו' · הכי גרסינן בפרק קמא דשבת (דף יג:) דעל טבול יום דוקא גזרו בציחה ולכל שכן בנפילה אבל טהור דוקא בנפילה ואטמא תר"י דהתמירו בנפילה משום שמעשה כך היה כדאמר התם והיו *(מעבירים על גביהן) שלשה לוגין מים שאובין : ד"ה ומהור) : **אבל** גט יולא מתחת ידי שניהם כשר · מה שפירש בקונטרס שמניחן לחוקין בו לאו דוקא שאין לריך שיהיו ממש שניהם אלא שמוחזקים שמניחן לחוקין בו ואחזיק בהם שניהם כאחד ומשום הכי לריכה לומר שאבל אם הגט יולא מתחת ידי שניהם אבל אם הגט יולא מתחת ידי אחד מהם אין לריכה לומר שא